

MANIFEST ÎMPOTRIVA IMPOSTURII, INEFICIENȚEI, OPORTUNISMULUI ȘI LACOMIEI

La o sumară verificare a site-urilor federațiilor sindicale ale sistemului penitenciar vedem aproape exclusiv articole despre nemulțumirea profundă a lucrătorilor din sistem referitoare la:

- impotenta profesională a ministrului justiției și a conducătorilor ANP
- lipsa personalului
- desfășurarea activității în condiții improprii de muncă, cu scheme de personal mult subdimensionate
- insuficiența ori precaritatea mijloacelor de transport(atât pentru cadre cât și pentru deținuți)
- lipsa uniformelor sau confecționarea acestora în bătaie de joc, din materiale extrem de proaste, cu complicitatea ANP care închide ochii la achiziții masluite
- multitudinea de ore suplimentare nerecuperate și neplătite
- subfinanțarea și dezorganizarea din penitenciare
- "vasalizarea" șefilor de penitenciare numiți în funcții de conducere cu împuternicire pentru a putea fi ușor controlați și aserviți
- abuzuri ale directorilor și șefilor în general, tolerate cu bună știință de către ANP
- tratarea cu suficiență și cu ostilitate, de către așa zisul eșalon superior, a tuturor celor din teritoriu(cu excepția acoliților)
- interpretarea de către ANP a legislației și a actelor normative aproape fără excepție în defavoarea angajaților în timp ce deținuților li se asigură drepturi peste drepturi, fiind nevoie întotdeauna de intervenția sindicatelor pentru intrarea în legalitate

Toate aceste lucruri treneză de ani de zile la noi în sistem dar ANP nu face nimic, mulțumindu-se să culeagă roade și să se impauneze cu titlul de eșalon superior.

Activitatea în sistemul penitenciar merge în virtutea inerției și mai toate lucrurile bune care se întâmplă în acest sistem se datorează presiunii sau inițiativei sindicatelor.

În acest context, ne întrebăm care mai este de fapt rolul eșalonului superior și al directorului general?

Domnul comisar șef Marian Dobrică nu pare să aibă nici cea mai mică mustrare de conștiință cum că ar avea vreo răspundere, vreo vină. Dar având în vedere că domnul director general Marian Dobrică se afla în vârful Administrației Naționale a Penitenciarelor de mai bine de 7 ani, nu ar trebui să-l apese puțin?

Dacă ar fi fost un ofițer cu onoare credem că și-ar fi dat demisia de mult. Dar nu este cazul domnului Marian Dobrică pentru că acesta, ca și alți oportuniști și pilosi notorii care s-au perindat înaintea lui pe scaunul de DG sau DGA, se visează chestor și chiar crede despre el că are virtuți și calități de conducător. Vom reveni să dezbaterem cum a ajuns Marian Dobrică să conducă frâiele sistemului și ce „calități” l-au recomandat. Cert este că acest parazit cu proptele politice stă agățat de vreo câțiva ani de vârful ANP deși nici măcar o singură realizare deosebită nu-l recomandă. Ba din contră.

Ceea ce este grav la directorul general al ANP este că nu conștientizează nici în al 12-lea ceas că nu mai are ce căuta în fruntea acestui aparat, acceptând, ați văzut, al treilea mandat în fruntea ANP fără nicio jena. De când deține funcții de director general sau director general adjunct nu numai că nu se poate lăuda cu nimic notabil dar este recunoscut pentru o serie de ordine și decizii ostile împotriva angajaților, precum decizia de a desființa popotele, lipsa de transparență în relația cu sindicatele și atitudinea de-a dreptul ostilă împotriva acestora, acordarea netransparentă a sporurilor de 50%, promovarea pe criterii dubioase în funcții de conducere, protejarea varului sau penal de la Poarta Aba, etc, etc, etc.

Dacă nu ar exista sindicatele, acest sistem probabil că ar fi clacat de mult, cum, dealtfel, recunoștea însuși Dobrică într-un interviu recent. Dar el stă senin ca o florică și arată cu degetul oriunde în altă direcție doar înspre prețioasa-i persoană nu.

Și atunci de ce nu pleacă acest domn la Slobozia, să-i ferească pe cei de acolo cu minunatele sale talente manageriale?

Credem că starea jalnică a sistemului penitenciar i se datorează în mare măsură domnului Dobrică Marian, director general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Prezentul Manifest se dorește a fi un îndemn atât către conducerea Ministerului Justiției cât și către mass media dar mai ales către toți oamenii de bine din sistemul penitenciar de a-i cere domnului Dobrică Marian să-și dea demisia și să lase locul altui om care să facă ceva și pentru acest sistem, nu doar pentru propria imagine, pentru propriul EGO, pentru rubedenii și amante.

Atragem atenția că dincolo de ineficiența crasă, simplu de dovedit prin starea critică în care se află sistemul penitenciar și prin cifrele seci care arată adevărul gol-goluț, actualul director general al ANP are probleme personale care nu-l fac compatibil cu această importantă funcție. Accesele de nervozitate, tresăltatul din picior datorat lipsei răbdării, indiferența față de problemele oamenilor din subordine, rictusurile feței, surescitarea din fața camerelor de luat vederi care trădează emoții puternice pe care nu și le poate controla, starea permanentă de încruntare și iritare, răutatea nedisimulată de care dă dovadă în relația zilnică cu oamenii cu care are contact, lipsa de tact și de înțelegere trădează un om labil psihic, trufaș și vanitos care nu are ce căuta într-o funcție atât de solicitantă și atât de plină de responsabilitate. Atragem atenția celor îndrituiți că profilul psihologic al acestui ofițer nu este compatibil cu funcția de DG iar menținerea sa în funcție devine un pericol pentru întreg sistemul penitenciar.

În plus față de manifestările sale psiho-comportamentale și caracteriale observabile în fiecare zi la directorul general Dobrică Marian, există un episod gravisim în trecutul recent al acestuia care ar trebui să pună pe gânduri conducerea MJ și pe oamenii responsabili din sistem.

Acum ceva timp, pe când se afla la conducerea ANP, domnul Dobrică a cultivat o relație extraconjugală cu una dintre kolegele din sistem. Abuzând de funcția sa, gugustiucul Dobrică a tras sfonile și a adus-o pe această doamnă la ANP. Dobrică era atât de îndrăgostit încât se gândea să își părăsească nevasta și să-i pună pirostriile domnișoarei G. B. devenită între timp proaspăt divorțată. Dar de la gând și până la faptă este cale lungă și, după cum știm cu toții, curajul și fermitatea nu-l prea caracterizează pe Dobrică Marian. Dar macar era gelos. Așa de gelos încât acest Romeo din fruntea puscaniilor o pândea pe G.B la ore trecute bine de miezul nopții, pe la geamurile apartamentului divei închiriat în București, la parter, comportându-se ca un obsedat, sunând-o la telefon sau sunând de-a dreptul la ușă pentru a verifica personal dacă Julieta se afla cu adevărat singură în odaie ori ba. Ca să vedeți cum ce-l ducea capul pe acest caraghios care se crede mare șef. Sufletul tulburat de gelozie al lui Marian era atât de îndrăgostit de cel al Julietei încât tare ar fi vrut să fie împreună pentru totdeauna. Dar, așa cum îl știm, fricos și lipsit de tărie de caracter, nu avea curajul să dea divorț și să ceară mana Julietei lui, care începuse să-l cam ignore. Dar ca să vedeți în continuare cât de periculos este acest mascănci din fruntea ANP, pe fondul labilității sale psihice dar și a caracterului infect, domnul Marian Dobrică a ademenit-o pe G. într-o mașină împrumutată, chipurile să o scoată la o plimbare, și accelerând până la 200 km la oră, pe autostrada Soarelui, a amenințat-o că intră intenționat într-un obstacol pentru a-și curma viața și a fi împreună cu iubirea vieții lui măcar pe lumea cealaltă. Biata femeie, socată și disperată, abia, abia a reușit să-l convingă pe Marian cel tulburat să renunțe la ideea asta îndrăcită, linistindu-l cu greu. După acest episod, până și Julietei i se cam făcuse frică de labilitatea lui Romeo al ei și, cu toată dragostea, a început să lucreze la separațiune. Vă închipuiți cât de greu i-a fost domnului director general Dobrică Marian, zis și Inimă Zburdalnică, după ce a înțeles că nu mai avea niciun viitor cu domnișoara Julieta pe motiv de lasitate, slabiciune și om de două parale. Durerea sa a fost atât de mare încât, iată, Marian a rămas până în zilele noastre negru la chip dar și în cerul gurii, îndârjit pe viață și pe toată lumea.

Dacă domnul Dobrică are intenția să nege, așteptăm să o facă. Vom reveni cu nume complete și ceva probe care să-i steargă morga serioasă de pe fața-i plină de ură. Dar indiferent ce are de gând să facă acest oportunist fără caracter, avid de putere, aceasta coada de topor cu ajutorul caruia politicienii aflați la putere își fac jocurile ajungându-se până la desființarea puscaniilor și vânzarea pământului de sub ele, ar fi bine să priceapă că nu este potrivit pentru a dirigi un sistem atât de complex și dificil, să plece la Slobozia și să ne scutească de prezența sa toxică și nereproductivă în fruntea ANP. Rusine impostorului! Rusine trădătorului care și-a vândut sufletul pentru un ciolan! Rusine acestui om bun de nimic! Afara cu mizeria numită Dobrică din fruntea ANP!